

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvadá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Haszontalan munka.

Zombor, 1898. november 5.

Kissé furcsa és talán éles hangú ez a cím. Pedig hát jogos és nem is botránkozhatik meg fölötté senki. Annnyira jutottunk már az ellenzék makacskodása folytán, hogy a képviselőház munkáját kell ezzel a címmel illetnünk. Ugyanis a hétfőre halasztott névszerinti szavazás a legdurvább visszaélések egyike lesz a képviselőház házszabályaival, melyek pedig a legfontosabb alkotmányjogainkról intézkednek.

Felesleges leckét adunk arról, hogy az alkotmányjog legjelentékenyebb forrásai közé tartozik a házszabály és az annak alapján kifejlesztett gyakorlat. Némely parlamentben szokásban van, hogy a képviselők ünnepélyes esküt tesznek az alkotmányra. Ezt eddig nálunk szükségtelennek tartottuk, mivel minden magyar emberről feltételezzük azt, hogy állami és nemzeti létünk ezen legerősebb biztosítékát, az ezredéves magyar alkotmány iránti hűséget a szívében hordja, azzal születik, ez több rá nézve, mint egyszerű jogszabály, ez már neki erkölcsi törvény.

Epen azért azok a képviselők, a kik komolyan és lelkiismeretesen fogják fel hivatásukat, mindig éber figyelemmel őrködjenek a felett, hogy a képviselőház házszabályait, melyen jóformán az egész parlamentáris, képviselői alkotmányos joggyakorlat nyugszik, pontosan megtartsák, azoknak feltétlenül érvényt szerezzenek mindenkivel szemben. Különösen óvakodnunk kell attól, ne-hogy helytelen, ferde gyakorlat honosuljon meg a képviselőház tanácskozási rendjében, mert ezek a ferde precedensek olyan támpontot nyújthatnak a gonosz szándéknak, avagy önző pártoknak, hogy magát az egész parlamentáris intézményt, az egész alkotmányos szabadságot veszélyeztetik, esetleg meg is hiúsítják egészen.

A képviselőház ma egy ilyen gonosz faj-tájú újabb precedenst alkotott és egy régi ferde gyakorlat eltűrésére lett kényszerítve, holott ma épen a legjobb alkalom kínálkozott volna arra, hogy ezt az abuzust kiküszöböljük. Most azonban ezt még súlyosbítjuk.

Az interpellációk a képviselőháznak, a házszabályok 152. §-a harmadik bekezdése értelmében még 1896. évi november hó 30-án hozott

határozata szerint szerdán és szombaton tehetők. Ma szombat lévén, interpellációs nap volt. De nyílt titok, hogy az obstrukciós ellenzék előre kicsinálta, miként Tibád Anta! kibeszéli az ülést és így letelik az interpelláció megtételének házszabályszerű órája. Ezt az alkalmat aztán megragadja az obstrukciós ellenzék arra, hogy zavart csináljon; az elnököt és a házszabály védőit egyenesen provokálja. Mert csakis ebből az előre készített fogásból magyarázható meg az, hogy Molnár János apát azzal a jogtalan és esetlen kéréssel állott elő, hogy miután az időből kifogytak, hát ő hétfőn terjeszthesse elő különben egészen jelentéktelen dologra vonatkozó interpellációját. Ez a kérés jogtalan volt, mert ha sürgős az interpelláció, úgy magának az illető képviselőnek nemcsak joga, de a veszélyeztetett közérdek okából egyenesen kötelessége is lett volna azt sürgősen előterjeszteni. És a Ház bizonyára már ma meghallgatta volna. Ha pedig nem sürgős az interpelláció, a mint ki is tűnt, akkor pedig azt kérhette, illetőleg egyszerűen bejelentette volna Molnár János, hogy szombatról szerdára hagyja az interpelláció megtételét.

Ámde mi célja lett volna akkor a névszerinti szavazást, majd annak hétfőre halasztását kérő iv készenlében tartásának ott a Polónyi vezérkaránál. Különben a rosszul takargatott cselekedést elárulta a néppárt látható fejének gyanú magatartása, kinek csak egy szavába került volna kijelenteni, hogy a dolog nem sürgős és rögtön vége lesz vala az egész komédiának.

De épen abból a gyöngye fogásból élnek a rossz drámaírók is, hogy habár mindjárt az első jelenetből tisztában vagyunk azzal, hogy a darab miként fog végződni, mégis egy egész estén keresztl gyötörnek bennünket mindenféle alkalmas, alkalmatlan epizódokkal, ekként járt el ma az obstrukciós ellenzék is. Habár mindenki, a ki csak a házszabályt egyszer elolvassa és megérti, nyomban beláthatja, de miként Pulszky Ágost talpraesett felszólalásában rögtön ki is mutatta, hogy Molnár János kérése teljesen ellenkezik a házszabályok rendelkezéseivel, mégis szavazásra bocsátották nem azt a kérdést, vajjon Molnár János interpellációja sürgős-e?

Mert ezt a kérdést, hogy sürgős-e, — Gajári Ödönnek a többség részéről támogatott he-

lyes értelmezése szerint egyszerű felállással, vita nélkül kellett volna eldönteni. Ez pedig rövid néhány perc alatt meg is történt volna és Molnár János interpellációja bizonyára szerdára marad. Mert azt még a jeles apát ur sem merete nyíltan bevallani, hogy az általa titkos kollektív útján fentartott lapnál a nyilvános gyűlések ügyében ezelőtt egy héttel megtartott házkutatás sürgős interpelláció tárgyát képezi. Hisz már mult szerdán interpellálhatott volna.

Nem a sürgősség képezte a kérdést, hanem az, hogy az interpelláció hétfőre halasztható-e? Ez a kérdés pedig merő nyilvánvaló törvénytelenség. A halasztás e módja a házszabályok határozott és világos rendelkezéseivel ellenkezik. Az interpelláció vagy sürgős és akkor meg kell tenni még ma, avagy nem sürgős és ekkor marad szerdára. Tertium non datur.

De az ellenzék most megint csinált egy lyukat a házszabályokon. A mi pedig a házszabályok ellen történik, az a ház rendjére nézve alkotott törvénybe ütközik. A hétfői szavazás tehát törvényellenes, mert nem a sürgősség kérdésében történik, hanem egy olyan halasztás felett, melyet nem ismernek a házszabályok. Törvényellenes, mert névszerint történik, a többség által kárhoztatott abuzus folytán. Törvényellenes, mert egy meg nem engedett névszerinti szavazásnak hétfőre való halasztása iránt tett, szintén törvénytelen indítvány alapján történik a szavazás. Törvényellenes lesz a határozat, ha az mondatik ki, hogy az interpelláció már hétfőn megtartás-sék, mert az interpelláció nem sürgős. De az interpellálót meg sem kérdezték az iránt, hanem mindjárt a törvénytelen halasztás-kérdés felett, törvényellenesen névszerinti szavazást kértek és azt törvényellenesen elhalasztották. Törvényellenes lesz a határozat, ha azt mondják ki, hogy az interpelláció hétfőn nem tehető meg, mert ez halasztást jelent. Ez pedig ismeretlen lévén a házszabályokban, határozat tárgyát nem képezheti. A dolog egyedüli helyes és törvényes elintézése csupán az lehetne az ügy jelen stádiumában, hogy az elnöki bejelentéssel intéznék el. Az interpelláció nem sürgős, tehát ipso facto szerdára marad.

Az azonban ez a botránys szavazás meg fog történni. Sőt kilátás van még nagyobb alkotmá-

A „BÁCSKA“ tárcája.

Laura-dalok. *)

LXXXI.

Megremeg a szívem belé,
Ha jöttödet sejtem,
Hullámzik az emlék árja,
Itt is, ott is egy virágra
Bukkan rá a lelke.

S mikor látlak, a szívem már
Túlárado tenger —
Mult vihara szántogatja,
S a te képed rózsra rajta,
Mit kidobni nem mer.

LXXXII.

Nyugalmas éj . . . s te nem alszol,
Elkerül az álom,
Eszedbe jut tán ilyenkor
Boldogtalanságom!

Rám gondolsz . . . de bölcsőjében
Fölsír kicsi lányod, —
Elfelejtessz . . . s átöleled
A te boldogságod!

*) Mutatvány Erdélyi Zoltán „Laura-dalok“ c. most megjelent kötetéből. A jeles bácskai poétának vonzó kötete Nagel Ottó kiadásában jelent meg Budapesten.

LXXXIII.

Valahol élsz mosolyogva,
Piros rózsák közt talán,
S én azt hiszem, rég meghaltál
Szép májusnap hajnalán.

Az élt már nem siratom,
De a holtat szeretem!
Eljárók a mult sírjához,
S búcsú kriptádat zörgetem.

LXXXIV.

Hűz a szívem tífélétek,
De fél úton csak megállok,
Nem lehet már menni nekem
Soha, soha tihozzatok!

Az a bölcső közöttünk van,
Te mellette, én meg távol, —
Visszalopni nem szabad már
Semmit a mult sugarából!

LXXXV.

Beszélik, mondják: elfeledtél,
És megszeretted férjedet,
De én még most is izzó vágygyal
Sohajtom édes nevedet.

Hanyatló nap se veszti fényét,
Sugára folyton ég, ragyog, —
Csupán a tájra száll az alkony,
Mely elbagyott lett, elbagyott!

LXXXVI.

Édes illat, virágillat
Száll hozzám az ablakon,
Megigézi a lelkemet,
S megint rólad álmodom.

Itt vagy, itt a közelemben,
Átölelve tart karom, —
Édes illat, virágillat
Ki ne szállj az ablakon!

LXXXVII.

Látlak-e még? — eltűnődöm,
S hogy is lesz az, hogyha látlak?
Lesz-e tüze hamu alatt
Még annak a régi lángnak?

Rám ismersz-e? szép szemednek
Fölragyog-e egy sugára?
Vagy a hamu — hamu lesz csak,
Aminek nincs fénye, lángja?

LXXXVIII.

Ha hallasz rólam birt ügy néha,
Ne higj könnyelműen neki!
A bír csaló, rút, vén kerítő,
Szívünket sokszor rászedi!

Ne hidd, hogy még szeretlek most is,
Hisz kedvesem van sok, nem egy, —
De ezt ha mondja, hidd el neki!
S ha így tán birsz, — feleddj! feleddj!

Osztály sorsjegyek

Kunetz Mór főelárusító-banküzletnél

huzása már e hó 17. és 18-án.

Főnyeremény 60,000 kor.

Egész	Negyed
6.—	1-50
Fél	Nyolead
3.—	—75

Vidéki megrendelések és ujtások teljesen költséges és portómentesen kaphatók:

Szabadkán és Löwy testvérek cégnél Zomborban.

nyos botrányokra is. Quia debent este scandala! Ma már, sajnos, arról győződünk meg, hogy nemcsak az alkotmányos érzék hiányzik teljesen az ellenzéken, mert ilyen visszaélés, mint a mai, meg nem történhetnének, hanem még az erkölcsi érzék is teljesen fogytán van. Mintha megfeledekettek volna mindenről itt az emberek.

Hanem a Lethe vizéből, úgy látszik, mégis Tibád Antal volt belügyi államtitkár ivott a legtöbbet. Emlékező tehetsége teljesen cserben hagyta ezt az államférfiut, különben nem vállalkozott volna arra a furcsa szerepre, mintha például a Falu rosszából ismeretes Gonosz Pista évek mulva amiatt panaszkodnék, hogy lopnak a bakterek. Mert a közigazgatás reformjára vonatkozólag nem egy corpus delicti található Tibád Antal aktív reformátor korából ott a belügyminiszterium lomtárában. Aztán csak kérdezze meg Tibád Antal a jelenleg körülötte levő képviselőtársait és azok meg fogják neki mondani, hogy ezek az örökbecsű Tibád-féle kodifikátori munkálatok hány ezeresébe kerültek az országnak.

Mi csak annak a ténynek a konstatálására szorítokozunk, hogy nem mi, hanem annak idején Tibád mostani politikai barátai tettek neki e miatt szemrehányást. Konstatáljuk továbbá, hogy ez a Tibád részére annak idején jóformán ad persónam berendezett közigazgatási kodifikáló bizottság azóta rég megszűnt. A közigazgatási reformok pedig elkészültek Tibád nélkül.

És ha az obstrukció kegyes lesz megengedni, úgy a Házban be is fogják terjeszteni azokat a nagyfotosságu közigazgatási reformjavaslatokat, a melyek sokkal olcsóbbak ugyan a Tibád-féle dolgozatoknál, de kezeskedünk, hogy jobbak is.

Aktualitások.

Figyelemmel kíséri a világ jelenlegi parlamenti torzsalkodásainkat, melyek épen nem a komoly elvek harca, de a vad személyeskedés jellegét hordják magukon, melyekre a tisztességes ember elmondhatja, hogy „odi profanum vulgus et arces.“ — E szenvedélyes, jó hírünket tönkre silányító trágár sokszor a legközönségesebb utcai niveaura leszálló veszekedések megdöbentek jó barátainkat a külföldön és kárörömmel eltöltik ádáz elleneseinket, kik bent és kívül olyan nagy számmal vannak.

Az 1867-iki kiegyezés nagy megalkotóját, Deák Ferenczet is belevonták a vitába és főképen Bartha politikai szereplésébe belemagyarázta, hogy ő is a personal-unió hive volt, miután a spiritizmus utján megtudhatta a tulvilág lakójától, de annyi bizonyos, hogy főelve volt, non semper, quidam juris, sed quis est consilii? az az nem mindig tisztán a jogi, de a célszerűségi szempont is határoz.

Már most látjuk, hogy ezen elv vezette a nagy államférfiut minden politikai ténykedéseiben különösen az 1867-iki kiegyezéskor, midőn nem tartotta ezen állam érdekében fekvőnek, hogy a közjogi ellenzék jogilag rideg, de a politikai exigenciáknak meg nem felelő álláspontjára helyezkedjék. Deák Ferencz, ha ugyan van összeköttetésünk a tulvilág szellemeivel, aligha nem

rosszalja az ellenzék némely korifeusainak megdöglőn handabandáit, a parlamentáriszmus politikai színvonalát olyannyira lealacsonyító trágár személyeskedéseit, melyek minden sikeres munkát tönkre tesznek.

Soha ily terrorizmus alatt nem állott a ház, mint most, hol némely politikai harlekin, élükön Polónyi Gézával, szennyet és mocskot okádnak a kormányra és elnökére és hijával a felelősség érzetének személyes gyűlöletüket az ország drága pénzén manifesztálják. Mondják, hogy „C'est la guerre“ ez a háboru, mely válogatást a vivő eszközökben nem ismer, de ilyen uton, ilyen az emberi méltóságot a porig lealázó személyes harcok, melyek beszenyező sara az illetőre esik vissza, nem hozhatják meg semmiféle eszmének a megvalósítását, legyen az önálló vámtérület, távolabbról pedig a personal-unió, mivel, ha különösen az elsőt óhajtja feltétlenül ezen állam most már megvalósítani, egészen másképen kellene ezen virtuális jogunknak mostani érvényesítése mellett, a közvéleménynek alakulnia, mint ahogy az megnyilvánul.

Tagadjuk azt, hogy Ausztriával gyarmati viszonyban állanánk és hogy saját hatáskörünkbe eső eszközök alkalmazása mellett iparunknak egészséges fejlődését elő nem mozdíthatnók a nélkül, hogy a vámsorompók leeresztésével Ausztriával harcot kezdjünk.

A mi magát az obstrukciót illeti, mely tönkre tesz minden becsületes munkát, meg kell jegyeznünk, hogy annak a kulisszák mögött álló kárörvendező helyeslői és megtapsolói, valamint a nyílt színpadon játszó bohócok azt elérték, hogy politikai reputációjuk súlyedése mellett, roppantok azon anyagi veszteségek, melyek ezen drága handabanda miatt bennünket értek, állampapírjaink visszaözönlenek az országba, a kamatláb emelkedik, szóval egy anyagi válságnak előjelei mutatkoznak. Ha mindez nem indítja meg ezen ádáz hazafiakat, hogy magukba térve, megengedjék a rendes parlamenti munkát, szükséges lesz olyan módokról gondoskodni, melyek meghozzák a parlamentnek a békét és a sikeres munkát, ezt óhajtjuk és ezért esedezünk.

R. Á.

Előleges színházi jelentés és bérlet hirdetés.

Tisztelettel értesitem Zombor város és vidéke n. é. közönségét, miszerint kinttőn szervezett dráma-, vígjáték-, népszínmű-, opera és operette színtársulattal, saját zenekarommal f. évi november hó 20-án becses körükbe érkezem és működésemet november hó 21-én megkezdem.

Itt időzésem alatt a budapesti színházak legkiválóbb újdonságai kerülnek színre u. m.:

1848, vagy a hadak útja. Folt, mely tisztit. Nőszabó. Dreifuss kapitány. Szent-e vagy örült. Kikapós patikárius. Elektra. Rocambol. Trilbi. Mozgó fényképek. Hálókocsi ellenre. Száraz kenyér. Mai társadalom. A császár ezredese. Végrehajtó. Himfy dalai stb. vígjátékok és színművek. Gyimesi vadvirág. Fekete rigó. Ördög mátkája. Leszámolás. Kukta kisasszony. Trilbi (agg-szükek). Diplomás kisasszonyok. Ördög pirulái. Cigány szerelem. Aranylakodalom. Két Kohn. Felhő szakadás stb. népszínművek, énekes bohózatok. Kék asszony. Lili. Kis Molnárné. Oroszlánvadász. Libapásztor. Gésák. Hoffmann meséi. Kis alamszi. Fatinica. Bányamester. Su-

hanc. Furcsa háboru. Gasparone. Kék szakálu herceg stb. operettek.

Társulatom a vidék legjobb erőiből van szervezve u. m.:

Művész és műszaki személyzet:
Deák Péter, igazgató főrendező, Hevesi Gábor, rendező, művezető. Batori Endre, rendező. Tordai Károly, ügyelő, könyvtárnok. Bende Ödön, titkár. Ligeti Géza, karnagy. Miholcsa Kálmán, főruhátárnok I. segeddel. Garay Károly, kellekes és színleposztó 3 segeddel. Pásztori János, díszítő gazda, Zöldi Sándor, színpozsztó. Környeiné Liszka, pénztárosné. Veselényi Antalné, másod sugó.

Nők: Galyasi Paula, operette coloratur énekesnő. Pálffy Nina, opera és operette, soubrette énekesnő. Csetényi Juliska, tragikai és drámai hősnő. Kálmán Margit, dráma és vígjátéki szende. Dulich Mariska, naiva és s. énekesnő. B. Polgár Fáni, drámai és vígjátéki anya. Felér Laura, dráma és vígjátéki szende. Kantai Teréz, opera és operette alt énekesnő, komika. Karácsonyi Mariska, operette és népszínmű énekesnő. Pozsonyi Lenke, operette és népszínmű énekesnő. N. Csizsár Rózsa, paraszt komika. Hevesiné Mari, B. Fűrész Rózsa, Sándorfi Jolán, Koronkai Ilona, Barna Ilona, Kirilovics Margit, Pálfiné Anna, kar és segédszínésznők. Német Annuska, gyermek szerepekre.

Férfiak: Deák Péter, igazgató főrend. operette buffó, jellem-komikus. Hevesi Gábor, kedélyes apa, jellem. Batosi Endre, szerelmes, bonviván, énekes. Német János, dráma, opera és jellem. B. Szabó József, opera, operette tenor és népszínmű énekes. Környi Béla, opera, operette bariton és népszínmű énekes. Szalóki Dezső, s. hanc komikus, szeles gavallér, magántitkár. Simon Jenő, hősszerelmes és társalgási. Torday Károly, II. od. apa. Palásti Lajos, segéd tenor, síheder komikus. Izsó Zoltán, Losonczy Gábor, Pálfi Boldizsár, Tóth Lajos, Sági Ede, Nagy Sándor, kar és segédszínészek. Barna Lajos, Veselényi Miska, gyermek szerepekre.

Zenekar: Köhler János, I. hegedű, zeneigazgató. Habla Rudolf, I. hegedűs, Fülöp Alfréd II. hegedűs. Jakubecz József, brácsa. Neuirth János, nagybőgő. Ludwig József, kis bőgő. Frantz Mathias, I. klarinet. Rispler Ferencz, II. klarinet. Valenta Ferencz, flótás. Therner István, I. trombitás. Anderle Ferencz, II. trombitás. Pfeiffer Ferencz, I. vadászkürt. Gröger Ferencz, II. vadászkürt. Langhammer Ernő, bass posan. Enter József, nagy dob, összes ütő hangszerek.

N. é. közönség! Nem szokásom hangzatos ígéretek tenni, de minden igyezetemmel azon leszek, hogy a t. színiügyi bizottság bizalmának megfelelek és főcélom az, hogy szabatos jó előadásaimmal a n. é. közönség megelégedését minden tekintetben kiérdemljem s tagjaim úgy a színpadon, mint a polgári életben elismerést és becsülést vívjának ki, kérem fogadjanak bizalommal és szívesen becses körükbe.

Nagy társulatom fentartása azonban sok kiadásba kerül s ennek fedezete a bérletben leli bizosítékát, e célból bérletet nyitok, melyre nézve a n. é. közönség szíves pártfogását kérem.

A bérlet feltételek rendesei.
A bérletek végett személyesen teendém tisztelettem.

A még tájékoztatásunkból eredő kellemetlenségek kiküldése végett, tisztelettel kérem a t. rendes bérletet, hogy rendes helyeiket szíveskedjenek a t. színi-bizottságnál vagy Oblat Károly könyvnyomdájában előjegyezni.

Becsés pártfogásukat kérve maradtam
kittűnő tisztelettel
Deák Péter,
a zombor—bajai színházak
igazgatója.

Színházi jelentés!

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy az idő rövidsége miatt és tájékoztatásomból kifolyólag nem tehettem mindent tisztelettem. Mely tisztelettel felkérem mindazokat, a kik bérletre igényt tartanak,

LXXXIX.

Leszáll az álom két szememre,
S megint csak rólad álmodom,
A te szép képed átvilágol
Nehéz bán, terhes gondok.

... Gondot nekem sohsem szerzettél,
De bü, legtöbb miattad ért —
S nem adnám mégse' valamennyi
Múló szerelmem tüveért!

XC.

Meglátjuk-e még egyszer egymást?
Szorongva, félve kérdezem,
S mit mondok akkor én neked majd,
S mit mondasz majd te énnekem?

... Én azt hiszem: egy szót se szólunk,
Csak sirunk némán, csöndesen,
Mint hogyha két kifosztott koldus
Egymásra lel az útfelen.

A GYÉMÁNTKÖSZÖRŐS.

R. Bonin H. regénye.

Fordította: Szöllösi Jenő.

(Folytatás.)

(36.)

Harmincharmadik fejezet.

A biztosító társaság a nyilvánvalóvá lett tények folytán természetesen nem fizetett semmit a leégett Donna Anna és rakományát után s így a kapitány vagyonára kibírdették a csődöt. Az öreg tengerész adóssága nem tett sokkal túl a vagyonán, noha az elpusztult Donna Anna rakományával 170,000 frjtát vitte oda. A festmények eladása után alig maradt ötvenezer frt adósság. Maga a Hoberma kép huszonkétezer talléron kelt el. Kolozsra természetes, mi sem jutott s az ő oly sokáig s oly nehezen várt öröksége elszállt, mint a kőd s mikor most Rózsit a város pincealaku konyháiban, hol a tűzészetre alkalmas izzó szívet árukták, megleste, Rózsit bizony nem valami rózsásan fogadta.

— Hát előkerültél végre, nagy hájfejjel s tres

kezekkel. Most végy rajta kertet s keríts asszonyt is hozzá. Az lesz ám csak a fényes háztartás!...

Igy fogadta őt a szíve választottja.
— Nagyon szigorúan bánss velem, Rózsit! felelé balkan Kolozs.

— Tán tánra keljek s daloljak a vívmányaidon? Innen-onnan másfél estendeje bítegetsz, huzod, balasztod s én a kedvedért a legszebb partikat elutasítottam — emlékszel tán a grüningi festőre — s most hoppon maradtam.

— Igen, a festő azt hitte, hogy egy kis pénzcsékéd is van, ha arany tallérokkal díszítet a fejed, adta vissza Kolozs.

— Mit, azt mondta neked az a lump, az a semmirekellő, pattant fel Rózsit. A menyasszonyának híresztelt s adósságokat csinált nevére.

— No látod, Rózsit, ilyet én még se miveltem, könyörgött Kolozs, nagyon beszámítván e jeles tulajdonságát.

Rózsit az ajkára harapott.
— Nem is hitte volna el senki, te hájfejű; nagyot bámulnának rajta az emberek, ha bire kelne, hogy Rózsit hozzá megy ahhoz a dromedárhoz, ahhoz a Kolozshoz, ingerkedett vele tovább a leány.

— Rózsit, teve nem vagyok, de erős és egészséges, igen.

— És lusta meg álmos, vágott szavába Rózsit.

— Nem, lusta sem, igazítá ki Kolozs. Az örökségre számítottam, elég — ostobán. Nem kellett volna, inkább kezdtem volna valamibe önállóan, a magam kezére. Így csak a kapitánynak dolgoztam; bizton számíthattam hát valamire; aztán takarékoskodtam is, te neked adtam, hogy őrizd, vagy háromszáz forint az is.

— No 'szen, köszönöm, még a szobám butorára se elég, azzal nem sokra megyünk.

— Oly nagy lóban akarod kezdeni? kérdé akadozva Kolozs s egészen kikelve képéből, nézett Rózsira. Ja, ha te így tervezed, akkor hiába is számítok rád! s lehorgasztott orral nézte az utat, melyen odébb álljon.

— Megállj! Hová akarsz? kiáltott utána Rózsit; egészen rád vall, lemenni valamelyik pincébe s ott a búdat temetni; ez aztán az ember, sohase lesz belőled

valami, ha a küzdelemmel s mindennel felbagysz, ami nem reptül sülten a szádba!

— Hisz' te nem akarsz engem! szólt szomoruan Kolozs.

— Ki mondta azt? kérdé Rózsit.
— Ha neked 300 frtos házi berendezés kell, akkor én nem kellek neked!

— De ha az a magam pénzén szerzem be!

— Ugy, hát neked is van megtakarított pénzed?

— Igenis, hogy van! de nem arra a célra, hogy az ur azt elpocsékolja, szólt Rózsit. Mondok neked egyet, folytatá, a kapitány meghalt s a kisasszony most a nagynénjénél marad, aki igen gazdag, három lány van ott. A kisasszony nem tartbat ott a maga költségére, de mondtam is neki, miattam ne aggódjék. Tovább is szeretni fogom, hűséges leszek hozzá, ha nem is állok a szolgálatában. Az sem illik már hozzám, hogy máshova szegődjem. Ezer forintot takarítottam meg s örököltem valamelyest; itt van, meg van; te földet vész rajta s az én nevére iratod, azon aztán kezddheted a kertészkedést. Hozzád fogok menni, mert meg kell nőstülnöd, különben tönkre mész, pedig kár volna érted, olyan becsületes, jószívű, igaz legény vagy; de — jegyezd meg magadnak, Kolozs — a kertet a magam nevére iratjuk és te évi bért fizetsz nekem a használatáért, azon újabb darabka földet veszünk s az is nevére kerül, ha pediglen nem viseled jól magad, akkor a legrövidebben elválnok s szépen kiteszem a szürödöt a kertből.

— Arra nem kerül majd a sor! monda lelkeslten Kolozs s neki ereszté karjait, hogy Rózsit átölelje.

— No, no, ne itt a tűz lángjánál, szólt ijedten a leány, tedd legalább ott a pincegarad mögött, ahol nem látják s önkénytelenül bátrált egy-két lépést, hogy Kolozs merészségének könnyítsen. De aztán gyorsan visszalökte Kolozst; megmondta neki, hogy majd megríja, hol és mily időtjárt találkoznak vasárnap, amikor is mindent alaposan beszélnek majd meg. S ezzel hirtelen ott hagyta legényét és sietett haza urnőjéhez.

Kolozs lassan ballagott tova szállása felé; nagyon meg volt elégedve a mai nappal.

(Vége köv.)

sziveskedjenek személyesen, esetleg egy névjegy vagy levelezőlapon, Kollár József, vagy Schön Adolf könyvkereskedésében a bérletet előjegyezni s én annak idején személyesen fogom tiszteletemet tenni.

Kiváló tisztelettel
Deák Péter,
a zombor-bajai színbázak igazgatója.

Ujdonságok.

Kinevezés. A zombori kir. pénzügyigazgatóság Rauschenberger János bajai lakost díjtalan adóhivatali gyakornokká nevezte ki a bajai m. kir. adóhivatalhoz.

Előléptetés a honvédségnél. A kecskeméti 4. honvédszázad ezrednél kinevezettek Tóth Kálmán II. oszt. századosa és Cornides Sándor főhadnagyja.

Hírek az érseki egyházmegyéből Angyal Béla Csonopláról Szóntára, Apatity Boldizsár Szóntáról Csonoplára kápláni minőségben áthelyeztettek.

Hivatalvizsgálat. A „Zentai Közlöny” írja: Folyó hó 4-én a délutáni vonattal városunkba érkezett Karácson Gyula megyénk alispánja, Pribil Ernő megyei főügyész, Városy László fő- és Türr Antal alszámvevő kíséretében városi hivatalaink megvizsgálása céljából. Tegnap, szombaton reggel korán hozzáfogtak a vizsgálatok megejtéséhez, úgy hogy délig már a kapitányi, árvatári, adó- és házipénztári hivatalok tüzetes megvizsgálását befejezték és valószínűleg délután folyamán az összes hivatalokkal készen lesznek. A vizsgálatok eredményéről a nap folyamán még nem szerezhettünk tudomást, de azok simán történt lefolyásából ítélve, valószínű, hogy minden rendben találtak.

Köszönetnyilvánítás. Az „Erzsébet királyné-alap” központi bizottsága folyó évi október hó 21-iki kelettel a következő köszönő iratot intézte a zombori magyar jótékony nőegylet elnökségéhez: „Öszinte örömmel vettük a ntek. elnökség mai keletű ama nagybecsű értesítését, mely szerint 92., 93., 94., 95., 96., 98., 100. és 101. sz. adakozási jegyzékünkön összesen 387 frt 15 krt voltak szivesek gyűjteni és az „Erzsébet királyné alap”-hoz való csatolás céljából a P. H. E. takarékpénztárhoz beküldeni. Midőn ezuttal a ntek. elnökségnek, valamint az összes kegyes adakozóknak jóindulatú támogatásukért hálás és kegyeletteljes köszönetünket sietünk kifejezni, további önzetlen pártfogásukat tiszteletteljesen kérve, maradjon kiváló tisztelettel: Az „Erzsébet királyné alap” ügyvezető bizottsága, özv. gróf Teleki Sándorné.” — A már közöltéken kívül adakoztak: dr. Alföldy Gedeonné Falcione Mariska 5 frt és leánya Alföldy Flóra 1 frt. — Esztergamy Borbála, elnök.

A királyné szobrára. Az ó-kaniszi iparos tanonciskolai bizottság Erzsébet királyné szobrára 5 frtot szavazott meg s az összeget lapunkhoz küldötte be. Az összeg átvetelét ezennel nyugtatjuk.

Jóváhagyás. A belügyminiszter a csantavéri felekezetenküli temetkezési egylet, az ó-futtaki betegsegélyző és temetkezési egylet és az alsó-kovili olvasó-kör alapszabályait jóváhagyta.

Eljegyzés. Vrabely József helybeli fodrász eljegyezte Herczeg Vince helybeli polgártársunk leányát, Zsófia kisasszonyt.

Thália papjai Szivacon. Tóváry Antal szüzigazgató 11 tagú társulatával a Gyimesi vadvirág c. népszínművel e hó 2-án megkezdte előadásait. Az igazgató 6 előadásra már szerzett bérletet. A közönség kíváncsian néz az előadás elé.

Megrendítő szerencsétlenség. Megdöbbentő szerencsétlenség történt szombaton Szabadkán az I. körben, dr. Tóth orvos házában. Egy 5 akós borral telt hordó, mely mintegy 5 métermássa súlynak felel meg, rázuhant egy munkásra a pince lejáraton és azt a szó teljes értelmében szétlapította. Testén keresztül gurult s fejét összenyomva beszakította a homlokcsontot, rögtön halált okozva. A dolog úgy történt, hogy dr. Tóth pincéjébe új borokat szállítottak. Hat munkás kéz segédkezett a leeresztésnél, köztük volt Pastyák Gáspár bácskulai születésű munkás is. Számos hordót kellett leereszteni, egy, két és öt akósakat. Már több hordó helyén volt, midőn egy hatalmas öt akós hordóra került a sor. Pastyák a lépcsőn állott s míg a fennlevők a hordót eresztették ó alul állva visszatartotta a gyors legurulástól. Este 6 óra felé volt az idő, kissé már sötét is volt, midőn hirtelen megcsuszott Pastyák Gáspár és egyensúlyát veszítve, hanyatt esett. A nagy hordó, mivel a fennlevők egyedül megtartani nem tudták, a szerencsétlen emberre zuhant. Végig gurult testén, borzasztó zúzóásokat okozva s aztán fejére zuhant, koponya és homlokcsontját összezúzta s a szerencsétlen ember vérbe fagyva holtan hevert ott. A megremült háziak a mentőkért telefonáltak, kik a mentőkoesin rögtön kivonultak a helyszínre. Azonban hiába jöttek, az alig 28 éves Pastyák Gáspár már halott volt, úgy hogy visszatelefonáltak a hullakocsin, mely aztán beszállította a szerencsétlenül járt munkást a bajai temető hullaházába. A vizsgálat megindított annak kiderítésére, hogy vajjon terhel-e valakit felelősség a szerencsétlenségért, bár, mint a körülmények mutatják, a véletlen okozta a szerencsétlen ember halálát.

Templomraló gyermekek. A petrovoszelei róm. kath. templom perselyeit — mint értesülünk — öt 10—13 éves gyermek, névszerint Patocs Lajos, Bolyos János, Kelemen György, Urbán N. és Fekete József meglopta. Ministrálók voltak és így könnyen hozzá férhettek. Rendes betörő számaik voltak a templom egyik zugában elrejtve. A lopott pénzt elásták. A kárt 25 frtra becsülik. A tetten éjjel követték el, este benmaradtak és éjjel az oldalajtón kijöttek és lezárták az ajtót, reggel ismét kinyitották, a gyertyákat mind meggyújtották, a szentséget és kelyhet kivették, egymást aldoztatták és a szentséget mutogatták. A tettesek mindent bevallottak. Az elvetemült gyermekek eme botrányán az egész község fel van háborodva.

Szökött katona. Banyik József bajai lakos megunta a civil életet és be akart állni katonának, de mert nem fogadták be, felakasztotta magát. A kötelel szerencsésen levágták és most már nagy könyörgésre Banyikot beasszentálták. November hó 1-én be is rukkolt Zomborba, de bizony megunta a katonaleletet és most már nem akasztotta fel magát, hanem — megszökött. A hatóság kiadta a parancsot a szökött katona elfogatására.

Eljegyzés. György Elek eljegyezte Boldizsár Bártl Hermina kisasszonyt.

A táncmultság vége. Egy környékbeli kis városkából írják nekünk a következő esetet: Történt, hogy egy jómódu kereskedő házában két fiatal ur jelent meg. A kereskedőt és nejét nem találták otthon, azért a házi kisasszonyoknál jelentették be magukat. Ezek elfogadták a fiatal urakat, a kik azonban jövetelük célját elmondani nem akarták, hanem kijelentették, hogy megvárják, míg a papa hazajön. Csakhamar beszélgetésbe eredtek a csinos kisasszonyok a fiatal urakkal, majd zongoráztak, énekeltek s minthogy a papa és mama sokáig késnek, kedvük kerekedett egy kis táncra. Javában folyt a tánc, mikor az ajtóban megjelent a papa telt alakja, mögötte pedig a kedves mama. A kereskedő és neje érthető meglepetéssel bámultak az ismeretlen urakra, de nem akarták megzavarni a kedélyes táncmultságot s csak mikor a táncnak vége volt, kérdezte tőlük a kereskedő, hogy minek köszönheti a szerencsét. A fiatal urak kissé félrehívták s bemutatkoztak: „X. ügyvédjelölt vagyok.” — „Y. végrehajtó.” — Mivel lehetek szolgálatukra? — „Bocsánat uram, foglalni jöttünk.”

Verekedő cigány. Ujvidékről írják: Teknős cigányok összekaptak ujvidéki társaikkal és a temerini kapu előtt veszekedést nagy esődtünetet okozott. Főleg Monesiló, ki súlyos testi sértés miatt már fogva is volt 3 évig, vitte a nagy szót és a segítségül hívott őrszemet, ki a veszekedőket szétválasztani akarta, torkon ragadta, fojtogatta és ruháját eltepte. Mire a nézők egyike durroggal segíteni jött, ennek is neki támadt, majd újból a rendőre esett, ki azonban ekkor már használni tudta oldalfegyverét, melylyel a vakmerő cigányt fejbe vágta. Monesiló végre is engedni kényszerült és bekísértetvén, a törvényszéknek adatott át.

APRÓ TÖRTÉNETEK.

(Az életről ellesve.)

Írta: **Del Toró.**

XX.

Igaz is, nem is.

Baja város, Tóth Kálmán és Sugovicza hogy illik ez össze? Baja egy bokréta, Tóth Kálmán poéta, a Sugoviczában van sok béka. — így illik az össze, mondta a 60-as években egy kitéző komikus színész, ha jól tudom. Kőműves, a mikor egy vig társaság feladta neki ezt a talányt, hogy egy perc alatt fejtsse meg. A tét két hordó sör volt.

Megfejtette.
És valóban igaza is volt.

A jankói gazda, a bajai molnár és a német direktor, hogy illett ez össze? Jankón termelt a szép, tiszta buza, a bajai molnár a vámot duplán huzta, a német direktor volt egy delphii jósa. — így illett ez össze, mondhatná valaki, tét nélkül.

És talán igaza is volna.

A német világban is történt, ha megtörtént. A mikor még nem szelte a „vicinális” keresztülkaszal a délibábs Alföldet, a mikor még Bikityen sem volt felállítva a híres „szalámi gyár”, a Duna-Tisza meg más irányban folydogált, az alföldi gazda egy napi járásról is befúvarozta a gabonáját a messze fekvő kisebb városba, hogy cserébe adhassa vadonnatuj ropogós bankóert.

Befogta a lovat a szekerebe, bucsut vett az „anyjukomtól” és végigporoszkált azon a nagy homoktengeren, a mely egy kis Saharát alkotott az ország szívében és a melyen az üdítő „oázisok” csak egy-egy rongyos esárda képezte.

Igy hordta a gabonáját a jankói gazda-ember is a távoli városba.

A „Beesaliban” megitatott, az „Aligvárdinál” megabrakoltatt, maga mindkét helyen „parolát váltott” a sumári futóbetyárokkal, azután hajtott lassan tovább a „Sumáron” keresztül, a hol nem láthatta az ember az erdőből a fákat, a messze tornyos város felé.

Ha azután jó vásárt csinált, neki eresztette a gyepelöt és versenyt futtatott a forgó széllle vissza egész „Aligvárdiig.” Itt nem csak megabrakoltatt, de maga is jót falatozott a tarisznyájából, a kulacsról meg gondoskodott a tüzről pattant esárdásné.

Ha elég volt, megint kutyafuttában elhajtott „Beesalig” és megreperálta azt, a mit az „Aligvárdi” esárdában egyszer már megeselekedett. Ebben a tekintetben egy valamire való gazda már a német közmondással tartott: „ámol ist kámol, zvämol is’ erst ámol.”

Hogy nem egyszer történt meg ilyenkor, hogy ő maga nagyon „bekötött”, az egyik lovat meg „kikötötték”, az bizonyos, de hát azzal vigasztalta magát, hogy jó az Isten és mire beesteledik, majd lesz másik. Ő is járt abba az iskolába, a hol ezt a „magasabb mesterséget” tanulták, nem csak a sumári zsványok . . .

Hát egyszer ilyen jómódu jankói gazda befúvarozta a buzáját Bajára, a hetivására. Szép volt a gabona, el is adta jó áron. Valami Wunderlich nevű molnár vette meg. Le is foglalta mindjárt, mert tudta, hogy a mit elvesztett a réven, azt megnyeri a vámon. Megmondta azután az öregnek a nevét kétszer is és hogy el ne felejtse, „esomót köttetett a kendőjére.” De „megekspikálta” kézzel-lábbal azt is, hogy merre kelepel a Dunán a malma, a hová hajtani kell.

A jó öreg erre bölintott egyet a fejével, a mi azt jelentette, hogy megértődött előtte a dolog, a molnár pedig eltávozott.

Valami ügyes-bajos dolga akadt még az öregnek, gondolta hát magában, hogy ne kelljen megint visszajönni a városba, majd előbb elvégzi a dolgát. A buzát ráér azután is a malomba vinni.

Ugy is tett.
Elment előbb a fiskáliszhoz, a hol előadta a panaszát. A prókator ügyes fogásokkal úgy kiforgatta az öregget az egész mivoltából, hogy azt a kevés eszt is, a mi volt a „kabakjában”, egészen elvesztette.

Mikor kijött a „paragrafusok műhelyéből”, már nem csak azt felejtette el, hogy merre kelepel a malom, de ha agyonverték volna is, akkor sem tudta volna egy világrét sem megmondani, hogy ki vette meg a buzáját, hogy hívják a molnárt.

Bus fejjel fölült a koesijára és hajtott torony iránt.

Gondolta, hogy majd csak akad valaki az ilyen nagy városban, a ki utbaigazítja.

De bizony nem akadt.
A mint így lassan hajtott, egyszer csak azt vette észre, hogy a templom elé ért. A templom tornyára éppen rászállott egy bus gerlice és némán hallgatta a kis harang esilingelését, a mi a közeli iskola réztornyból hívogatólag szólott.

Az öreg megállott, keresztet vetett magára és elimádkozott egy „Miatyánkot,” mivel hogy a kis harang nem szólhatott másért, mint valakinek a lelkiüdvéért, a ki éppen készült itthagyni az „árnyék világát.”

Mire elvégezte, rajával tódult már az utcán a diák-sereg.

Vége volt az előadásoknak.
Az öreg leszállott a koesijáról, alázatosan közeledett a diák-csapat felé és szólott:

— Ugyan, edős ifjuraím, nem tünnek mögmondani, hogy ki vette mög a zén buzámot?

— Hja! nagy sora van annak, bátyám, — mondta mindjárt egy hórihorgas legényke, a ki vezére volt a csapatnak.

— Nem sajnálnék e’ kis „salláriumot,” ha mögtudhatnám.

— No, akkor jól van, — válaszolva a hórihorgas és nagyot csapott a hóna alatt görnyedező könyvekre.

— De rögvést szeretném tunnyi, instálom alássan.

— Jaj, bátyám, azt csak nimöt „pápaszömön” körszötül lehet megmondani.

— Mi az Isten esudája a? — kérdezte kíváncsian az öreg.

— Hát „ókularé.”

— Hát oszt’ hol áruják azt? — kíváncsiskodott tovább az öreg.

— Látja kend, bátyám, azt a nagy házat ott? . . . És rámutatott arra a nagy kávéházra, a hol éppen a „német” Muza mutatja be az áldozatot Tháliának.

— Honne’ látnám, mikö látom!

— No, hát oda bemegyem kend, oszt’ fölmege a „grádesokon,” balru’ benyit az eső szobába, ott talál majd sok urat. Köztük van egy, a kinek négy szöme van: kettö igazi, kettö meg üvegöböl. Az megmondja bátyámnak négy magyar krajeáért, hogy ki vette mög a buzáját.

Az öreg hálálkodva emelte le a fejéről a zsiros kalapját, még egyszer megköszönte az ifjurak jószívűségét, azután egyenesen a nagy háznak tartott, a kezében szorongatván a „suszter tallért.”

Valahogyan felkászolódott a lépcsőkön és benyitott az első szobába balrul. A sok színész között mindjárt föl-tünt előtte a szemüveges ur. Éppen a sugölykúnál állott. Ezt annál könnyebb volt legott észrevenni, mert a többi nem viselt „pápaszemot.”

Az öreg egyenesen hozzátartott.
A „direktor” nagy szemeket meresztett rá, de mielőtt kérdezhetne volna, hogy mi járban van, az öreg a kezét tördelve nagy alázatossággal megszólalt:

— Instálom alássan a „teins urat,” nem tudná neköm mögmondani, hogy ki vette mög a zén buzámot?

A direktor hol a színészekre, hol az emberre bámult és bár meglepte a dolog, mégis egész flegmával csak így kiáltott föl németül:

— Dasz ist doch merkwürdig!

— Nem az, jó uram, nem az, másként hitták; de nem sajnálök egy „bugert”, csak tessén mögmondani — erősködött az öreg.

Erre már ellepte a direktor urat a mérég, nagyot toppantott a lábával és önkéntelenül is felkiáltott mérgesen:

— Das Ist doch Wunderlich! . . .
— Az az uram, az az, itt a két garas! . . . mondta leirhatlan örömben az öreg és még mielőtt kilödíthatták volna, letette a sugölykúra a „baksziszt” és elpárolgott.

A direktor hüledezett a méregtöl, Thália papjai meg düledezve a nevetéstől. Csak az öreg szíve volt tele az örömtöl, mert nem esett csorba a becsületén.

Elvihette a buzáját már annak, a kinek eladta: Wunderlichnak.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNÖ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

10848. sz.

kig. 1898.

Pályázat.

Bács-Földvárött üresedésben levö községi kertészi állásra ezennel pályázatot hirdetek és felhívom ezen 300 frt évi fizetéssel és a községi kertben levö szabad lakással javadalmazott állást elnyerni öbajtókat, hogy szabályszerüen felszerelt kérvényeiket hozzám **folyó hó 25-éig** annál is inkább terjeszszék be, mert a késöbök érkezöket figyelembe venni nem fogom.

O-Becse, 1898. évi november hó 2-án.

Dr. Balaton Gyula,

föszolgabíró.

11,438. sz.

kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésemre bizott bácskulai járásba kebelezett O-Verbász községében lemondás folytán megírt és évi 400 frttal javadalmazott községi írnoiki állásra ezennel pályázatot nyitök.

Felhívom az ezen állást elnyerni öbajtókat, hogy szabályszerüen felszerelt és nyelvismeretüket igazoló kérvényeiket hozzám legkésöbökben **f. évi november hó 30-ig** annál is inkább nyujtsák be, mert az azontul érkezöket figyelembe venni nem fogom.

Kelt Bács-Kulán, 1898. október 29-én.

Dr. Széchenyi,

föszolgabíró.

Kihirdetés.

A krusevlyai anyakönyvi kerület alulírott anyakönyvvezetője kihirdeti, hogy:

1. Ripp Sándor, ki családi állapotára nézve nőtlén és a kinek vallása izraelita, állása (foglalkozása) kereskedő, lakóhelye Újvidék, születési helye Bezdán, ideje 1874. évi április hó 12. napja s a ki Ripp Ferenc újvidéki és néhai neje Lederer Johanna volt esztergomi lakosok fia.

2. Kolt Sarolta, ki családi állapotára nézve hajadon és a kinek vallása izraelita, állása (foglalkozása) háztartásbeli, lakóhelye Krusevlya, születési helye Lality, ideje 1880. évi január hó 1. napja s a ki néhai Kolt Salamon volt halitai és neje jelenleg Ripp Ferencné született Brann Johanna újvidéki lakosok lánya egymással házasságot kötöttek.

Felhívtnak mindazok, akiknek a nevezett házasságra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt alulírott anyakönyvvezetőnél (helyettesnél) közvetlenül, vagy a kifüggesztési hely közszéki előjárása (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsek be.

Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni u. m.: Krusevlyán, Újvidéken, Csuroghon és a „Bácska” című lapban. Kelt Krusevlyán, 1898. évi november hó 2. napján.

Csihás József,
anyakönyvvezető.

5909. szám.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Német előbb Deutsch Lipót végrehajtónak Sulyik Ferencné szül. Kovacsics Katalin végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén levő s Zomborban fekvő, a zombori 5432. számú tjkönyvből készült 485. számú betétben A. 1. sorsz. a. foglalt, a 451. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő 233. kataszteri hr. számú s 215. ö. i. sz. ingatlanból Sulyik Ferencné szül. Kovacsics Katalint

12096-od részben megillető jutaléka 362 forintban; továbbá a zombori 181. számú tjkönyvből készült 4124. számú betétből az 5773. számú betétbe átjegyzett s az (597-599.) régi hr. számú ingatlanok megfelelő A. I. 316. és 317. hr. s 19. ö. i. sz. jóságtestből ugyanazt

578/5130-od részben megillető jutaléka 70 forintban; a (7770-7772.) régi hr. számú ingatlanok megfelelő és jelenleg átjegyzés folytán az 5772. számú betétben A. I. 1-5. sor., 4874., 4875., 4876., 4877. és 4878. kat. hr. sz. összesen 1 hold 990 □ öles jóságtestből ugyanazt és ugyanoly arányban megillető jutaléka 10 forintban; az ugyanazon betétben foglalt s a (7808-7809.) régi hr. sz. ingatlanok megfelelő A. II. 4900., 4901., 4902. és 4903. kat. hr. sz. összesen 2 hold 49 □ öles jóságtestből ugyanazt megillető jutaléka 16 forintban; a (7836-7837.) régi hr. számú ingatlanok megfelelő, az 5772. számú betétben A. III. 1-5. sor., 4928/1., 4928/2., 4929., 4930. és 4931. kat. hr. sz. részletből álló összesen 2 hold 682 □ öles jóságtestből ugyanazt megillető jutaléka 7 forintban; a 10550. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő a 4124. sz. betétben foglalt A. 1. 9471. kat. hr. sz. 2 h. 339 □ öles részletből ugyanazt megillető jutaléka 22 forintban; a 10574. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő, jelenleg az 5772. sz. betétben A. 1. a foglalt 8200. kat. hr. sz. 5 h. 327 □ öles részletből ugyanannak jutalékára 37 forintban; a 10583. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő, jelenleg az 5773. sz. betétben A. 1. a foglalt 8211. kat. hr. sz. 1350 □ öles részletből ugyanazt megillető jutaléka 6 forintban; a 10588. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő 8223. kat. hr. sz. 2 h. 34 □ öles birtokrészletből ugyanazt megillető jutaléka 16 forintban; a 10606. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő 8238. kat. hr. sz. 1 h. 652 □ öles részletből ugyanazt megillető jutaléka 12 forintban; a 10613. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő, jelenleg az 5772. sz. betétben A. IV. a foglalt s a 8087., 8241. és 8242. kat. hr. sz. részletekből álló összesen 6 hold 19 □ öles jóságtestből ugyanazt megillető jutaléka 52 forintban; a 10617. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő, jelenleg az 5773. sz. betétben A. II. a foglalt 8249. és 8250. kat. hr. sz. 1 h. 242 □ öles jóságtestből ugyanazt megillető jutaléka 9 forintban; a 10655. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő, jelenleg a 4124. sz. betétben foglalt 8294. kat. hr. sz. 2 h. 801 □ öles szántóból ugyanazt megillető jutaléka 18 forintban; a 11643. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő, jelenleg a 4124. sz. betétben A. VII. a foglalt 9408. és 9409. kat. hr. sz. 5 hold 261 □ öles jóságtestből ugyanazt megillető jutaléka 35 forintban; a 11690. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő A. VIII. a foglalt 9436. és 9437. kat. hr. sz. 1 h. 224 □ öles jóságtestből ugyanazt megillető jutaléka 7 forintban; a (11696-11702.) régi hr. sz. ingatlanok megfelelő A. IX. a foglalt 9465., 9466., 9467. és 9468. kat. hr. sz. részletekből álló, összesen 16 hold 432 □ öles jóságtestből ugyanazt megillető jutaléka 137 forintban; a 10520. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő A. 1. 8161. kat. hr. sz. 1 hold 61 □ öles részletből ugyanazt megillető jutaléka 10 forintban és végül a 10523. régi hr. sz. ingatlanok megfelelő A. 1. 8164. kat. hr. sz. 4 h. 400 □ öles birtokrészletből ugyanazt megillető jutaléka 30 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban — még pedig az elsorolt összes ingatlanokra Tunner Nándor javára bekebelezett hasznélvezeti jog sérelme nélkül — az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1898. évi december hó 6-ik napján délután 3 órakor** a zombori kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zomborban, 1898. évi szeptember hó 21-én.
A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Hetteszheimer,
kir. tvszéki bíró.

Bács-Bodrogh vármegye alispánjától.

50249. szám

alisp. 1898.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésemre bizott vármegye zentai járásában lemondás következtében megtrúlt évi 220 frt fizetés és évi 20 frt eszimpénz és természetbeni rubázzal javadalmazott nyugdíj jogosultsággal összekötött hivatali állásra ezennel pályázatot nyitok és felbívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint az 1873. évi II. t. c. 12. §-ában és ugyanazon törvények 17. §-ának c. pontjában körülírt követelményeknek megfelelően felszerelt kérvényeiket **follyó évi november hó végéig (30-ig)** hozzám annál is inkább nyújtsák be, mert az elkészen beadottakat figyelembe venni nem fogom.

Zombor, 1898. évi október hó 27-én.

Karácson Gyula s. k.,
alispán.

3-2

6497. sz.

kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásához tartozó és Csonopla, Kerynaja, Nemes-Militics és Gyulafalva községekből alakult állategészségi kört képező esonoplai körállatorvosi állás lekötésénél folytán megüresedvén, ezen állásnak betöltése iránt ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívtnak a pályázni óhajtok, hogy ezen évi 600 frt készpénzzel és kölcsönösen megállapítandó látogatási és huszemle díjakkal javadalmazott állásra az 1883. I. és 1888. VII. t. c. értelmében felszerelt pályázati kérvényeiket alulírott főszolgabíróhoz **follyó évi november hó 30-ig** terjesszék be, mert a később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Zombor, 1898. október 25-én.

Tárczay,
főszolgabíró.

3-3

Pályázat tanítói állásra.

A szántovai róm. kath. népiskolánál megüresedett magyar-sokac nyelvű előléptetés esetére még egy szintén magyar-sokac ajku tanítói állásra **november 20-ig** pályázatot hirdetek. Az 1. állás javadalmazása: a) 365 frt készpénz a község pénztárából előleges negyed évi részletekben; b) 61200 hold szántóföld adótelérrel; c) 3 szoba, konyha, éléskamrából álló szabad lakás, mely mellett konyhakert. Megkívánatik: a magyar és sokac nyelvben való teljes jártasság. A megválasztandó tartozik a mindennapi iskolán kívül az ismétlőiskolát is külön díjazás nélkül ellátni.

A 2. ik állomás javadalmazása: a) 400 frt készpénz előleges negyedévi részletekben a község pénztárából; b) 2 szoba és konyhából álló szabad lakás konyhakerttel. A megválasztandó tartozik állomását azonnal elfoglalni, mely naptól fogva fizetése is folyóvá fog tétetni. A kellőleg felszerelt kérvények a szántovai róm. kath. iskolaszékre címezve főt. Maison Mihály ker. eszperes urhoz Rigyicára küldendők.

Szántova, 1898. október 29.

Czár András,
plébános, iskolasz. elnök.

3-2

10586. sz.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Berkes Zsigmond ügyvéd végrehajtónak Mayer József végrehajtást szenvedő elleni 32 frt 40 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Bezdánban fekvő, a bezdáni 1618. számú birtok Mayer József és neje Nagy Agnes nevében álló A. I. 1811. hr. 1066. ö. i. számú egész ház, 104 □ öl beltelek és 1812. hr. számú 167 □ öl beltelek szőlőre — tekintettel az 1881. 60. t. c. 156. §-ának d) pontjára — 425 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1898-ik évi november hó 29-ik napján délelőtt 10 órakor** Bezdán községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX-ik törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1898. évi szeptember hó 3. án.

A zombori kir. tvrszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. tvrszéki bíró.

3-3

12134. sz.

kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Ada községben megüresedett közigazgatási jegyzői állásra pályázatot hirdetek.

Ezen állással egybekötött javadalmazás:

1. Évi 800 frt készpénz.
2. 200 frt lakbér; amennyiben pedig a volt természetbeni lakás a községhez céljaira fel nem használtatnék, természetbeni lakás.
3. Hat kertületi lánca (a 2200 □ öl) föld hasznélvezete, melytől az adót és illetékegyenértéket a község fizeti.

4. Magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapított munkadíjak.

Felbívom pályázni óhajtokat, hogy az 1886. évi XXII. t. c. 74., illetve az 1883. évi I. t. c. 6. §-ában előírt minősítést és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeket hozzám **follyó évi november hó 25-ig** bezárólag nyújtsák be, mert a később beérkezők figyelembe nem vétetnek.

Zentán, 1898. évi október hó 26-án.

Dr. Mikosevits Kanut,
főszolgabíró.

2-2

A zombori kir. pénzügyigazgatóságtól.

100562. sz.

I. 1898.

Árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszeriumnak 1898. évi október hó 8-án kelt 66791/P. M. számú magas rendelete alapján, a törvényhozás utólagos jóváhagyásának feltétele mellett, az államkincstár tulajdonát képező Bács-Bodrogh megyei Titel községben fekvő és az ottani 87. sz. tjkönyvből felvett, jelenleg a pénzügyi szakasz elhelyezésére szolgáló ingatlan ház és kert Titelen, az ottani kir. adóhivatal helyiségében **follyó évi december hó 7-én délelőtti 11 órakor** kezdődő nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni.

Becsérték és kikiáltási ár 1200 frt. Árverezni kívánók a kikiáltási ár 10% át bánatpénzzel az árverés kezdetével a kikiáltott pénzügyi tisztviselő kezéhez készpénzben, vagy állampapírokban letenni tartoznak.

Írásbeli zárt ajánlatok 50 kros bélyeggel, a kikiáltási ár 10%-át tevő készpénz vagy értékpapír csatolásával, valamint azon záradékkal ellátva, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti, folyó évi december hó 4-ig alulírt kir. pénzügyigazgatóságnál, azontul pedig csak az árverés napján reggeli 8 óráig az árverésre kikiáltott tisztviselő kezéhez Titelen, a kir. adóhivatalnál, adhatók be.

Elkésve beadott és utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A részletes árverési feltételek alulírt kir. pénzügyigazgatóságnál az irodavezető hivatalos szobájában, valamint Titelen a kir. adóhivatalnál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zombor, 1898. évi október hó 25-én.

Kovács,
pü. igazgató h.

2-2

3356. szám.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rausch Ede hódásghai lakos végrehajtónak Pertschi Márton hódásghai lakos végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbíró) területén lévő, Hódásgh községben fekvő, a hódásghai 983. sz. tkvi betétben A. 1-2 sorsz. alatt foglalt Pertschi Márton (nős König Erzsébettel) nevében álló 1311/10 a és 1311/11 a hr. 571. ö. i. sz. ház és beltelek — tekintve, hogy ezen ingatlanra elmebeteg özv. Szecsikár Anna Mária javára 3377/tkvi ex 1895. sz. végzéssel C. 3. sorsz. alatt lakhatási jog van bekebelezve, ezen jogi jog épségben tartásával, amennyiben azonban az előző követelések fedezésére szükséges 1000 frt vételár el nem érte, az árverés hatálytalanul válik és az ingatlan a jogi jog fenntartása nélkül a kitiűzött határnapon újabb elárvereztetik — az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1898. évi december hó 28-ik napján délután 3 órakor** Hódásgh községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX-ik törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hódásghon, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál.

A hódásghai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Házeladás.

Alulírott Zombor város területén levő, bajai-utcai 29. sz. lakháza, mely 4 szobából és mellékhelyiségekből áll, szabad kézből eladó, esetleg jövő év május 1-től hosszabb időre bérbe adandó.

Bővebb értesítést szóval vagy írásban alulírott nyújt.

Pál Antal,
Nemes-Militicsen.

3-3

Zombor. Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvnyomtatás.